

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

19 czerwca

№ 46.

Rok 1936.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 337**—Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1936 r. w sprawie wykonania art. 5 ust. (1) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego 763
- 338**—Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16 czerwca 1936 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 8 maja 1936 r. o kontroli wywozu towarów zagranicę i do Wolnego Miasta Gdańska 764

OBWIESZCZENIE MINISTRA

- Poz.: 339**—Skarbu z dnia 30 maja 1936 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o państwowym podatku przemysłowym 765

337.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 maja 1936 r.

w sprawie wykonania art. 5 ust. (1) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego.

Na podstawie art. 5 ust. (1) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 8) zarządzam co następuje:

§ 1. Używane w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego:

- 1) wyraz „ustawa” oznacza ustawę z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 855),
- 2) wyraz „ubezpieczalnia” oznacza ubezpieczalnię społeczną.

§ 2. Osoby, wskazane w art. 1 ust. (1) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 8), którym na podstawie tego dekretu przyznano zaopatrzenie, mają prawo do ubez-

pieczenia własnym kosztem siebie i członków swojej rodziny na wypadek choroby i macierzyństwa (art. 1 pkt. 1) ustawy).

§ 3. (1) Kto pragnie przystąpić do ubezpieczenia, określonego rozporządzeniem niniejszym, powinien przedłożyć ubezpieczalni, właściwej ze względu na stałe miejsce zamieszkania, pisemne zgłoszenie do ubezpieczenia z podaniem członków rodziny, uprawnionych w myśl § 9 ust. (2) do świadczeń.

(2) Do zgłoszenia należy dołączyć dowód, stwierdzający przyznanie zaopatrzenia oraz jego wysokość.

§ 4. (1) Wysokość składki za ubezpieczenie wynosi 4% przyznanego zaopatrzenia, nie mniej jednak niż 1 zł miesięcznie.

(2) Wdowie i sierotom, ubezpieczonym na podstawie rozporządzenia niniejszego, zamieszkałym we wspólnym gospodarstwie domowym, składkę oblicza się od łącznej kwoty ich zaopatrzenia.

§ 5. Składki należy wpłacać do właściwej ubezpieczalni za każdy miesiąc zgóry, najpóźniej do dnia 10 każdego miesiąca.

§ 6. Ubezpieczenie rozpoczyna się od dnia wpłacenia pierwszej składki, którą uiszcza się po otrzymaniu zawiadomienia ubezpieczalni o przyjęciu do ubezpieczenia.

§ 7. Ubezpieczenie gaśnie:

- 1) wskutek śmierci pobierającego zaopatrzenie — z końcem tego miesiąca, w którym nastąpiła śmierć,

- 2) wskutek zgaśnięcia lub zawieszenia prawa do zaopatrzenia — z końcem tego miesiąca, w którym nastąpiło zgaśnięcie lub zawieszenie,
- 3) wskutek pisemnego oświadczenia o wystąpieniu z ubezpieczenia — z końcem tego miesiąca, w którym złożone zostało oświadczenie,
- 4) w razie zalegania ze składkami za 1 miesiąc — z końcem tego miesiąca, za który nie opłacono składek.

§ 8. W razie choroby lub połogu ubezpieczeni mają prawo do pomocy leczniczej lub położniczej w zakresie art. 95 ust. (1) pkt. 1) oraz art. 105 ust. (1) pkt. 1) ustawy.

§ 9. (1) Członkom rodziny ubezpieczonego, ubezpieczalnia udziela świadczeń w zakresie art. 110 ustawy z wyjątkiem ust. (1) pkt. 3) i 4) oraz ust. (2).

(2) Świadczenia, wymienione w ust. (1), udzielane są żonie (lub niezdolnemu do zarobkowania mężowi), o ile nie posiada własnych dochodów, dzieciom ślubnym, uprawnionym (legitymowanym), przysposobionym (przybranym) i nieslubnym w wieku do lat 16, jeżeli:

- 1) zamieszkują we wspólnym gospodarstwie domowym z ubezpieczonym,
- 2) są wyłącznie i całkowicie przez niego utrzymywane,
- 3) nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia,
- 4) zostali zgłoszeni do ubezpieczenia przez ubezpieczonego, jako członkowie rodziny.

§ 10. Osoby, wymienione w §§ 8 i 9, mogą korzystać z leczenia szpitalnego tylko na zlecenie ubezpieczalni; leczenie szpitalne przeprowadza się w najniższej klasie.

§ 11. Prawo do świadczeń, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, powstaje po upływie miesiąca przebycia w ubezpieczeniu.

§ 12. Gdy ubezpieczony w myśl rozporządzenia niniejszego zmienia miejsce zamieszkania, ma prawo przeniesienia swego ubezpieczenia bez przerwy do ubezpieczalni nowego stałego miejsca zamieszkania.

§ 13. (1) Postanowienie ustawy oraz statutu właściwej ubezpieczalni i rozporządzeń, wydanych w wykonaniu ustawy, a odnoszące się do obowiązkowo ubezpieczonych, mają odpowiednie zastosowanie do ubezpieczonych w myśl rozporządzenia niniejszego, jeżeli prawa ich i obowiązki nie zostały odmiennie uregulowane w tem rozporządzeniu.

(2) Przepisy art. 28 i art. 117 ustawy nie odnoszą się do ubezpieczonych w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

338.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: PRZEMYSŁU I HANDLU, SKARBU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 16 czerwca 1936 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 8 maja 1936 r. o kontroli wywozu towarów zagranicę i do Wolnego Miasta Gdańska.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 maja 1936 r. w sprawie kontroli obrotu towarowego z zagranicą i z Wolnym Miastem Gdańskiem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 279) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 maja 1936 r. o kontroli wywozu towarów zagranicę i do Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 285) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„Eksporterzy obowiązani są zgłosić Komisji Obrótu Towarowego każdy wywóz towarów poza granicę polskiego obszaru celnego, a w przypadkach, które określi zarządzenie Ministra Skarbu, również do obszaru Wolnego Miasta Gdańska w celu uzyskania zaświadczenia (zaświadczenie walutowe), które musi być przedstawione urzędowi celnemu lub placówce granicznej kontroli skarbowej przy wywozie towarów.

Eksporterzy zamieszkali lub mający siedzibę na terenie Wolnego Miasta Gdańska mogą zgłaszać wywóz towarów zagranicę w celu uzyskania zaświadczenia (zaświadczenie walutowe) do Izby Handlu Zagranicznego w Gdańsku; uprawnienie to dotyczy jedynie towarów produkcji lub pochodzenia polskiego, przychodzących do Gdańska bez zaświadczeń walutowych, uzyskanych w trybie ust. 1 paragrafu niniejszego i wywożonych z Gdańska za granicę celną w stanie nieprzerobionym lub przerobionym.

Eksporterzy wywożący z obszaru Wolnego Miasta Gdańska za granicę celną towary produkcji lub pochodzenia niepolskiego nie są obowiązani uzyskiwać zaświadczeń walutowych, o ile udowodnią pochodzenie niepolskie towarów odpowiednim zaświadczeniem Izby Przemysłowo - Handlowej (Industrie-und Handelskammer) lub Izby Włościańskiej (Bauernkammer) w Gdańsku.

2) w § 4 po wyrazach: „na zaświadczeniu walutowem” dodaje się oznaczenie: „(§ 1 ust. 1 i 2)“.

3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„Wywóz za granicę polskiego obszaru celnego i do wolnych obszarów celnych, a w przypadkach, które określi zarządzenie Ministra Skarbu (§ 1 ust. 1), również do obszaru Wolnego Miasta Gdańska, bez przedstawienia zaświadczeń wymienionych w § 1 ust. 1 — 3, jest zabroniony.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 19 czerwca 1936 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Pontatowski*